

23 Δεκεμβρίου 2016

Χριστουγεννιάτικο Μήνυμα Δράμας Παύλου: Οι άνθρωποι κυνηγάμε την ψευδώνυμη χαρά

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

«Η σάρκωσις του Θεού είναι μεγαλύτερη κι απ' την Ανάσταση» αναφέρει στο

μήνυμά του για τα Χριστούγεννα ο Μητροπολίτης Δράμας Παύλος.

Αναλυτικά το μήνυμα:

«Ευφραίνεσθε δίκαιοι, ουρανοί αγαλλιιάσθε·

σκιρτήσατε τα όρη, Χριστού γεννηθέντος».

Σήμερα όλοι καλούμεθα να πανηγυρίσουμε, άγγελοι και άνθρωποι, έμψυχα και άψυχα, για την Γέννηση του Χριστού.

Σήμερα ο Χριστός μας εξαγοράζει από τα δεσμά της αμαρτίας και του θανάτου και μας καθιστά κληρονόμους της Βασιλείας Του.

Σήμερα εορτάζουμε το μεγαλύτερο θαύμα που συντελέστηκε ποτέ στον κόσμο. Η σάρκωσις του Θεού είναι μεγαλύτερη κι απ' την Ανάσταση.

Ο ιερός Χρυσόστομος λέει : «Η Ανάστασις είναι μικρότερη απ' τη Γέννησι. Για την Ανάστασι έχουμε πολλά παραδείγματα. Νεκροί πολλοί αναστήθηκαν. Από Παρθένο κανένας άλλος δεν γεννήθηκε .... Με την πίστι κατανοείται και η Γέννησις και η Ανάστασις» (Ε.Π.Ε. 21,660).

Πως το μυστήριο αυτό συντελέστηκε, δεν μπορεί να το χωρέσει η λογική. «Ου φέρει το μυστήριον έρευναν», γι' αυτό ο ιερός Χρυσόστομος λέει : «Το ότι γέννησε η Παρθένος, το ξέρω. Το ότι γέννησε ο Θεός προαιώνια, το πιστεύω. Όμως έχω μάθει να τιμώ σιωπηλά τον τρόπο της γεννήσεως, και να μην πολυπραγματώ. Έρευνα επιτρέπεται για όσα είναι φυσικά. Για τα υπέρ φύσιν, αρμόζει σιγή». Αν ο Ιωάννης ο Πρόδρομος μέσα από την κοιλία της μητέρας του της Ελισάβετ σκίρτησε πριν να δει το Μεσσία, πόσο μάλλον εμείς πρέπει να σκιρτήσουμε με την κατά σάρκα γέννηση του Κυρίου ; Η χαρά είναι ο καρπός της πίστεως διότι το μεγάλο αυτό μυστήριο συντελέστηκε για μας. Δεσμώτες ήμασταν της αμαρτίας και του θανάτου. Ο Χριστός μας απελευθερώνει από τα δεσμά και μας κάνει κληρονόμους της Βασιλείας Του. Γι' αυτό επιβάλλεται να καθαρίσουμε τους εαυτούς μας με την μετάνοια, την εξομολόγηση και να μεταβάλλουμε τον σταύλο της ψυχής μας σε ναό του Θεού.

Αποτελεί περιφρόνηση της δωρεάς εάν παραμείνουμε αμετανόητοι. Αν στην ψυχή μας δεν υπάρχει η χαρά, αυτό σημαίνει ότι δεν έχουμε προσοικειωθεί το μυστήριο της ενανθρωπήσεως. Και δυστυχώς οι άνθρωποι κυνηγάμε την ψευδώνυμη χαρά. Κάποιος πολύ επιτυχημένος πανεπιστημιακός καθηγητής με πικρία διαπίστωσε ότι : «Σ' όλη σου τη ζωή σκαφαλώνεις σ' ένα ψηλό βουνό, και όταν φτάνεις στην κορυφή, σου έρχεται να πέσεις από κεί πάνω και να μην ξανασηκωθείς».

Στη γλώσσα της σύγχρονης ψυχολογίας αυτό ονομάζεται «σύνδρομο της επιτυχίας». Έχεις ακουμπήσει το στόχο σου, αλλά δεν έχεις πιά καμμία χαρά. Η επιτυχία είναι ο θάνατος του ονείρου και της ελπίδας με την οποία ζείς σκεπτόμενος πως όταν φτάσεις στην επίγεια ευημερία, η ζωή σου θα αλλάξει. Η αλλαγή όμως δεν πραγματοποιείται. Πόσο πολύ τείνει τότε η ψυχή του ανθρώπου προς τον Θεό, ακόμη και όταν δεν Τον γνωρίζει !

Αυτό λοιπόν είναι το αντίστροφο της επιτυχίας, η κατάρρευση των αυταπατών και αυτό το αίσθημα της ερημιάς όταν κάποιος καρφώνει μια σφαίρα στο κεφάλι του, όπως έκανε ο διάσημος συγγραφέας Χέμινγκουι. Ενώ κάποιος άλλος μοιάζει με τον έμπορο του Ευαγγελίου που «ευρών ένα πολύτιμον μαργαρίτην απελθών πέπρακεν πάντα όσα είχεν και ηγόρασεν αυτόν» (Μτθ. 13,46).

Για το πολύτιμο αυτό μαργαριτάρι που είναι ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, μπορείς να θυσιάσεις τα πάντα και να αισθάνεσαι μόνιμη χαρά, όπως πολλοί άνθρωποι όλων των τάξεων μέσα στο ρού της ιστορίας.

Ο Ήλιος της δικαιοσύνης που ανέτειλε στη Βηθλεέμ, διαλύει τα σύννεφα της θλίψεως και μας προσφέρει τη χαρά της υιοθεσίας. Ας μην περιφρονήσουμε τη δωρεά. Ας καθαρίσουμε την καρδιά μας για να υποδεχθούμε αξίως τον δι' ημάς νηπιάσαντα, πτωχεύσαντα και εν σπηλαίω τεχθέντα Κύριον.

Αφού ήρθε για να μας καθαρίσει είναι έσχατη περιφρόνησις : «καταφρόνησις εσχάτη, μεμολυσμένον εαυτόν προσενέγκαι Θεώ» (Ι. Χρυσόστομος Ε.Π.Ε. 35,460).

Αν η σάρκωσις του Θεού είναι η άνευ ορίων αγάπη, ας την εγκολπωθούμε με έργα αγάπης.

Αν η κένωσις του αχωρήτου Θεού είναι φιλανθρωπία προς τον άνθρωπο, ας ντύσουμε τους φτωχούς αδελφούς μας.

Αφού Αυτός έγινε κοινωνός της ανθρωπίνης φύσεως, ας ανταποκριθούμε στο κάλεσμά Του να γίνουμε κοινωνοί θείας φύσεως (Β' Πέτρ. 1,4).

Ο Κύριος προσέλαβε την ανθρώπινη φύση, εκτός της αμαρτίας, για να μας

θεραπεύσει. «Και ο ουκ ην προσέλαβεν άνθρωπος γενόμενος διά φιλανθρωπίαν».

Ας τον προσλάβουμε και μείς οι δούλοι Του, με την πίστη μας, την αγάπη μας, τη χριστομίμητη ζωή μας, αίροντες τον σταυρό μας, συμπάσχοντες μαζί Του για να συνδοξασθούμε και μαζί Του. Αυτό θα το κατορθώσουμε μιμούμενοι την πρόσληψή Του, όταν προσλαμβάνουμε αλλήλους. «Προσλαμβάνεσθε αλλήλους, καθώς και ο Χριστός προσελάβετο υμάς» (Ρωμ. 15,7).

Ας ανοίξουμε διάπλατα τις καρδιές μας ρίχνοντας το μεσότοιχο του φραγμού των αμαρτιών μας που μας χωρίζει από την αγάπη Του και ας αναφωνήσουμε, Χριστέ, Ιησού, το γλυκύτερο πράγμα και όνομα, ελέησε την πτωχεία μας, την αθλιότητά μας, φώτισε το σκοτάδι της καρδιάς μας για να εννοήσουμε, έστω σχετικά, τις άπειρες ευεργεσίες Σου προς τα πλάσματά Σου.

Συ Κύριε είσαι η εκπλήρωση της προφητείας του Ισραήλ γιατί φανερώθηκε στο πρόσωπό Σου η θεία βουλή για τη σωτηρία του κόσμου.

Στο πρόσωπό Σου ενώθηκε η ανθρωπότητα ολόκληρη.

Η ιστορία βρήκε το τέλος της, δηλαδή τον σκοπό της, που είναι η θέωση του κόσμου.

Σε Σένα ανήκει η δόξα, η τιμή και η προσκύνηση στους αιώνες. ΑΜΗΝ.

Διάπυρος προς τον εν τω Θεοδέγμονι Σπηλαίω

τεχθέντα Κύριον ευχέτης πάντων υμών.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΡΑΜΑΣ ΠΑΥΛΟΣ

Πηγή: vimaorthodoxias.gr